

lečnou (13. listopadu 1917), kaplanem ode dne 1. srpna 1927, že v den 1. září 1919 byl zase v aktivní službě civilní jakožto kaplan v duchovní správě a že jak činná služba vojenská (do dne 31. prosince 1918), tak i válečné půletí za rok 1918 spadá plně do započítatelného tříletí, předcházejícího bezprostředně jeho ustanovení zvláštním učitelem náboženství. Při tom má stížnost patrně na mysli předpis § 17 zák. č. 274/19. Avšak tyto skutečnosti, zejména i zdůrazňovaná započítatelnost vyřčeného tříletí, nejsou s to, aby opodstatnily st-lův právní nárok na sporný zápočet; neboť zápočet ten přísluší, podle nazírání žal. úřadu, které stížnost nepopírá, jen učitelům, kteří byli dne 1. listopadu 1918 ve školské službě, resp. kteří byli sice ustanoveni po tomto dni, avšak byli již dne 7. srpna 1919 učiteli; služba ve správě duchovní však zcela zřejmě není aktivní službou státní, resp. učitelskou na veř. školách národních. Okolnost pak, že se zvláštním učitelům náboženství podle § 17 odst. 1. zák. č. 274/19 započítává do počáteční služby doba, po kterou na veř. školách vyučovali náboženství jako členové duchovní správy, a to rozsahem nejvýše tří let, neznamená, že by léta ztrávená ve správě duchovní byla hodnocena zákonem jakožto léta ztrávená ve službě školní.

Č. 8559.

Učitelstvo. — Církevní věci (Slovensko): Jak jsou upraveny pensijní nároky učitelů církevních škol?

(Nález ze dne 17. dubna 1930 č. 5995).

V ě c : Alma R. v K. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o pensijní požitky.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : St-lka, bývalá učitelka církevní školy evangelické v H., kteráž byla rozsudkem velkohontianského seniorátního konsistoria ev. a. v. ze 3. srpna 1922 propuštěna z této služby, zažádala u referenta min. škol. v Bratislavě podáním z 10. srpna 1927, aby jí byla přiznána pense ode dne pravoplatnosti cit. rozsudku, t. j. ode dne 1. září 1922.

Referát min. škol. zamítl nař. výnosem žádost tuto z důvodu, že žadatelka čl. státu vůbec nesloužila, tedy nebyla v žádném určitém služebním ani právním poměru k němu, jenž by ji zajišťoval nárok na zaopatřovací požitky.

Do tohoto rozhodnutí je podána stížnost, o níž takto uvážil: —

St-lka byla učitelkou na církevní škole a domáhala se pense jako taková t. j. jako církevní učitelka. Bylo tedy věcí žal. úřadu, aby takto uplatňovaný nárok st-lky posoudil podle předpisů zákonů o pensionování učitelů škol církevních (srov. zejména zák. čl. XXXII:1875, eventuelně zák. čl. XLIII:1890, XXVII:1894, XXXVI:1914, pak zák. č. 167/24 atd.); této povinnosti se však úřad nezbavil tím, že žádost st-lčinu zamítl

z důvodu, že »st-lka čl. státu vůbec nesloužila, tedy nebyla v žádném určitém služebním ani právním poměru k němu«; neboť učitelé církevní nejsou ve službách státu, nýbrž ve službách církve a u učitelů církevních není tedy předpokladem pensijního nároku, aby byli sloužili státu a byli ve služebním poměru ke státu.

Žal. úřad posuzoval tedy vznesený nárok st-lčin nesprávně a bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž ovšem nss mohl zkoumati, zda st-lce žádaná pense podle příslušných zákonných předpisů přísluší nebo ne; naopak bude nyní věcí žal. úřadu, aby st-lkou vznesený nárok s hlediska příslušných zákonných předpisů posoudil a dle toho vydal nové náležitě důvody opatřené rozhodnutí.

Č. 8560.

Školství. — Samospráva obecní: Které úřady rozhodují o sestavení školního rozpočtu a o vlivu rozpočtu toho na rozpočet obecní?

(Nález ze dne 17. dubna 1930 č. 6299).

V ě c : Obec K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o obecní rozpočet a obecní školní přírážku.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Ve schůzi míst. škol. rady v K. z 20. května 1926 bylo usneseno vložit do školního rozpočtu na rok 1926 položku 27.000 Kč na opatření školních potřeb pro děti. Obecní zastupitelstvo v K. usneslo se pak, aby uvedená položka byla ve školním rozpočtu ponechána a schválilo obecní rozpočet a vybírání 17% obecní školní přírážky k dani činžovní a 240% přírážky k ostatním daním přírážkám podléhajícím.

V odvolání z tohoto usnesení vytýkali František K. a spol. v K., že opatření školních potřeb pro všechny školní děti není nutným a překročuje hospodářské síly obce, pročež má býti dotyčná položka z obecního rozpočtu vyloučena. — Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad v cestě instanční tomuto odvolání, vyloučil uvedenou položku z obecního rozpočtu a určil obecní školní přírážku 17% k dani činžovní a 211% k ostatním daním přírážkám podléhajícím.

Stížnost podaná obcí K. vytýká především, že žal. úřad nebyl vůbec oprávněn měniti školní rozpočet, poněvadž právo to přísluší pouze školským úřadům a že proto jeho rozhodnutí jest zmatečné.

Nss neshledal tuto námitku důvodnou, neboť žal. úřad vyslovil, že usnesení míst. škol. rady, jímž byla položka 27.000 Kč na opatření školních potřeb zařazena do školního rozpočtu, nebylo způsobilé založiti závazek obce ve smyslu § 12 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. česk.; když však obecní zastupitelstvo, aniž zde bylo závazku, projevilo s uvedeným výdajem souhlas, lze usnesení to dle názoru žal. úřadu chápati pouze jako projev, kterým obec dobrovolně tento náklad na sebe přejímá a prohlá-